

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เราหมดแล้วเรื่องห้วน

หลวงตา นำสงสารตั้งแต่จังหวัดมหาสารคาม คนไม่ค่อยได้ดำนากัน
ผู้ว่า ทางโคราช ขอนแก่น มหาสารคาม ส่วนหนึ่งทำนาไม่ได้ครับ
หลวงตา นั่นซีทำไม โอ้ นำสงสาร เมื่อวานนี้ไปมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คือไป
มอบเงินให้เขาที่เขาขอสร้างตึกสวดมนต์ที่มหาวิทยาลัย เราไปดูสถานที่เหมาะสม
แล้วก็เลยตกลงให้

ผู้ว่า เมื่อวันเสาร์รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรมาที่อุดรครับ ผมก็บรรยายให้เขา
ฟังว่า ถ้าหลังวันที่ ๑๕ กันยายน ฝนไม่ตกมากแล้ว กลัวอ่างห้วยหลวงจะไม่มีน้ำ ต้องขอ
ฝนหลวงครับ หมายถึงต้องหลังกันยา ประมาณปลายกันยาลักนิดหนึ่ง เตียวไปขอฝน
มาตกหนักแล้ว...

หลวงตา ธรรมดาตั้งแต่ปลายเดือนกันยาไปแล้ว ตามธรรมดาฝนจะอ่อนลง

ผู้ว่า ครับ ฝนจะอ่อนลง ช่วงนั้นคิดว่าอาจจะต้นตุลา ขอฝนหลวง ถ้าน้ำยังไม่
เต็มอ่างนะฮะ แต่ถ้าช่วงนี้มีน้ำมาเรื่อย ๆ เต็มอ่างเราก็ไม่ขอ

หลวงตา เมื่อวานนี้ไปมหาสารคาม โถ นำสงสารนะ ไกลเข้ามาขอนแก่นนี่ค่อยมี
น้ำบ้างเขาดำไร่นาดานา ดีขึ้น มาทำพระมาอะไรนี่มองเห็นน้ำ ย้อนหลังไปนั่นไม่ค่อยมี
เอ้อ ยังไงกัน เอาเงินไปมอบให้เขาเมื่อวาน ที่แรกเขาขอเพียง ๓ แสน ครั้นเวลาไปมอบ
แล้ว ไปดูรอบ ๆ หอสวดมนต์นั่น มันเป็นหินโสโครกหินอะไรต่ออะไรไม่ดี เขาว่า
เตรียมจะทำ แล้วเงินมีไหมละ เขาบอกไม่มีแหละ เราก็เลยให้ไปอีกแสนหนึ่ง เมื่อวาน
รวมแล้วเป็น ๔ แสน ไปมอบให้เท่านั้นเองแล้วกลับมาเลย ก็คงเหลือเพื่อนั้นแหละเราดู
แล้ว พอ

ที่มหาวิทยาลัยก็มี ดร.นาริรัตน์ เป็นหัวหน้า จนเขาเรียกว่า ดร.พุทธ คือ ดร.มี
คนเดียว ที่เข้มแข็งทางพุทธศาสนา พาบรรดาลูกศิษย์ลูกหาสวดมนต์ให้พระในโอกาส
ที่ว่าง อย่างนี้ดี เราอดวิตกไม่ได้ คือมันวิตกมานานแล้วแหละเรื่องวิตก แต่เวลาเหตุ
การณ์มันมาเกี่ยวข้อง ๆ นี่ก็ทำให้พูดออกมาบ้าง เรียกว่าระบายออกมาบ้าง เกี่ยวกับ
เรื่องวงราชการเรา ควรจะมีธรรมะเข้าแทรก ๆ ไว้ทุกแห่ง ๆ ถึงจะมีเกาะมีดอน ถ้ามีแต่
โลกล้วน ๆ โลกมันเป็นโลกของกิเลส มันจะหมุนไปทางกิเลสเสียมากต่อมาก ดีไม่ดีเอา
กิเลสเป็นเจ้าอำนาจอีกแล้วแหละไปเลย นี่ที่นำวิตก ควรจะมีธรรมะแทรกไปเรื่อย ๆ
อย่างหยดน้ำบนใบบัวเหมาะสมแล้ว เวลาที่พื้จะพื้พื้มันขาดมันเหลือยังไงว่ามา

ดร.รัตนา ไปใช้ดูบัญชี เราสั่งพิมพ์ตอนหลังสุด ๓ หมื่นเล่ม พวกครูชอกันมา เยอะ แล้วผู้ที่เกี่ยวข้องเขาต้องการจะอ่าน นักศึกษาเองที่ออกข้อสอบที่จะออกไป ประเมินก็ต้องอ่านให้รู้เรื่อง ไม่งั้นเด็กถามตัวไม่ได้ก็ขายชี้น้ำเด็ก ก็เลยพิมพ์เพิ่มเติม อีก ๓ หมื่นเล่ม ขณะนี้เงินเข้าประมาณ ๕ แสน ขาดอีกประมาณ ๔ แสนเจ้าค่ะ คิดว่าต่อไปพวกครูเขาเห็นเขาก็จะมาช่วยกัน

หลวงตา ก็ดีละ ถ้าไม่เอาศาสนาเป็นเครื่องต้านทานเป็นที่ยึดเหนี่ยวแล้วไม่ได้นะ มันจะแหวก ศาสนาเหลว ๆ ไหล ๆ เป็นมหาภัยมันกำลังคืบคลานเข้ามาทุกแห่งทุกหน เราต้องเอาพุทธศาสนาของเราซึ่งเป็นศาสนาที่เลิศเลออันเอาไว้ ด้วยความสนใจศึกษา และความสนใจประพฤติปฏิบัติตัว แล้วมันก็เป็นกำแพงกันไว้เป็นอย่างดี กันได้ไม่ สงสัย เพราะนี่เป็นธรรมของพระพุทธเจ้าเลิศเลอแล้ว ขอให้นำมาปฏิบัติเถอะ ที่ท่านทั้งหลายได้เอาไปอ่านหยดน้ำบนใบบัวนี่ คือนี่เป็นทั้งเหตุทั้งผลของหลวงตาที่ออกมาเป็น หยดน้ำบนใบบัวใช้ใหม่ละ นี่ละเราเป็นที่แน่ใจแล้วในธรรมทั้งหลายที่บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายนำออกไป เราก็ดูได้อ่านดู ไม่เห็นมีข้อไหนที่คัดค้าน ไม่มีในหัวใจเรา ตรง แน่วไปเลย

ดร.รัตนา ขณะนี้โรงเรียนเขาไม่มีหนังสือที่จะยึดเจ้าค่ะ ทีนี้พอได้หยดน้ำไปเขาก็จะ ได้หนังสือยึด แล้วเขาก็ทำสื่อทำอะไร ไม่อย่างนั้นเขาบอกว่าหลักสูตรมันเกิดขึ้นจากโรงเรียน ถ้าโรงเรียนไม่มีหนังสือเสียอย่างมันก็ลำบาก เพราะเขาเริ่มวางหลักสูตรแล้วว่า เด็กไทยควรจะเป็นประชาธิปไตย ม.๑ ให้เรียนศาสนาเปรียบเทียบ เด็กยังไม่ได้พุทธอะไรเลย ทีนี้พอเราได้หนังสืออันนี้ไป ก็พยายามเข้าไปแล้วสอบเขา ครูก็จะได้ลงมือทำ แล้วมันมีสื่อมีหนังสืออะไรต่ออะไรพร้อม

หลวงตา ระยะเวลาเป็นระยะที่เราจะยึดจะเกาะธรรมให้มากขึ้น แต่ก่อนเป็นมาแล้ว ไม่ต้องพูดมากอะไรมันก็เข้าใจกันแล้ว เอะ ๆ เทอะ ๆ มีแต่เรื่องกิเลสไม่ใช่เรื่องธรรม ที่จะทำให้จุ่มมีแต่เรื่องกิเลสไม่ใช่เรื่องธรรม นี่ละที่มันขัดกันมาก เมื่อไม่มีธรรม แล้วมีทางที่จะจุ่มถ่ายเดียว ที่จะฟื้นฟูทางด้านจิตใจ ฟื้นฟูด้วยอะไรมันก็ไม่ มีเพราะไม่มีที่ยึดที่เกาะ ฟื้นฟูในสิ่งที่ดีงามที่เป็นที่ยึดที่เกาะได้อย่างปลอดภัยก็คือธรรมเท่านั้น อันนี้สำคัญมากทีเดียว เราก็ดูไม่ได้คิดนะว่าจะออกมาเป็นหยดน้ำบนใบบัว เราปฏิบัติ ตระเกียกตะกายของเรา เราก็ดูไปตามเรื่องของเรา ไม่มีเจตนาแม้ชนิดหนึ่งที่จะออกไปอย่าง นั้นะ

ดร.รัตนา ครูหลายโรงเรียนเขาอ่านเขาชอบ เขาเขียนจดหมายมาขอเจ้าค่ะ เพราะ มีตัวอย่างจริง แล้วก็หลวงตายังมีชีวิตอยู่ เขาสามารถจะให้เด็กมากราบได้เจ้าค่ะ

หลวงตา ก็เรียกว่ายังมีตัวพยานอยู่ว่างั้นเถอะ ใครมาให้มา ทางนี้ก็บอกมือใส่เลย เออ ที่คุณทองก้อนถามทางที่วีนัน เวลานี้ได้ฟังแล้วยังที่หลวงตาโต้ตอบ

ดร.รัตนา ได้อ่านแต่ยังไม่เห็นออกทางที่วีนัน

หลวงตา เทปก็ดูเหมือนจะมีนะ แต่ที่ออกนั้นเขาจะออกอย่างชัดเจนเรียงลำดับนะ ตั้งแต่คลังหลวงมา แล้วเข้าสู่การช่วยชาติบ้านเมือง จากนั้นก็เป็นเรื่องเขามาถามหลวงตา ตอนนี้ตอนสำคัญมากตอนตอบ เราได้เห็นแล้วว่าที่เขาก็อปปี้มา คือตัวจริงจะกระจำงแจ่งกว่านี้มาก ว่างั้นนะ อันนี้เอาม้ว ๆ มาให้ดูพอได้เป็นลาดเป็นเลาไปเสียก่อน เราดูก็น่าดูอยู่นะ คึกคัก โถ ไม่ใช่ของเล่นนะ เราได้เห็นเราเอง แล้วก็หาที่ต้องติไม่ได้ เนาะ เห็นไหมล่ะ ธรรมดูธรรมขัดกันที่ไหน เวลาออกนี้ โถ คึกคักซิ่งซิ่งตั้งตั้งเหมือนจะกัดจะฉีกเทียนนะ แล้วคำพูดคำจาการโต้การตอบกับภิกษยานี้เข้ากันปิ้ง ๆ เลย พอสุดท้ายมีขีมนิดหนึ่ง โห ยังขี้อยู่หรือนี้ นึกว่าจะกัดจะฉีกจนไม่มีผุยผงเหลืออยู่ ยังมายิ้มได้อีกหรือ ลักเดี่ยวเอาอีก ขบขันดีนะ เราพอใจโดยความเป็นธรรมล้วน ๆ เขามาออกที่สวนแสงธรรม ไม่ชัดเจนก็ตามก็รู้สึกว่ามีดีมากอยู่แล้ว ยิ่งเขาเอาตัวจริงออกมาแล้วจะชัดเจนแจ่มแจ่มยิ่งกว่านี้อีก อันนี้เพียงก๊อปปี้มา ดี ดูที่ว่าล่าช้าอยู่นี้เพราะอะไร

ผู้กำกับ เขากำลังหาช่องเวลาอยู่ครับ อธิบัติกรรมประชาสัมพันธ์ทราบแล้ว จะเร็ว ๆ นี้แหละครับ กำลังจัดเวลาอยู่ครับ

หลวงตา คือที่จะเอาเข้าช่อง อธิบัติก็มีความเคารพเลื่อมใสในพุทธศาสนาอยู่แล้ว ถ้าว่าไม่ว่างก็ต้องไม่ว่างจริง ๆ ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมว่างั้นเถอะนะ พอว่างเมื่อไรก็จะเข้าทันทีเลย อันนี้เราอยากให้เห็นบ้างเหมือนกัน เพราะเราได้พูดแล้วแต่ต้น เขาจะถามมา ชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ มาที่จะถามเราเกี่ยวกับเรื่องเขาโจมตีเราแล้วเราไม่ได้โต้ตอบ ที่นี้เราก็มานำพิจารณาดู สำหรับเราเองมันจะทำอะไรเราไม่มีอะไรแหละ มันไม่ได้สนใจอะไรเลยนะ แต่เราคิดถึงกุลบุตรสุดท้ายภายหลัง ประชาชนพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ผู้ที่ไม่รู้เรื่องราวจะพลอยติดร่างแหเขาไป เพราะฉะนั้นที่โต้ตอบนี้ คือชี้แจงให้ทราบเพื่อจะได้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ เราจึงยอมรับ เอ้า จะตอบให้ว่างั้นนะ นั่นละที่ออกมา

ถ้าเป็นลำพังเราเนี่ย มันจะว่าอะไรก็ช่างมันซี ก็เราเป็นทำเองทุกอย่าง ๆ ผิดถูกชั่วดีเราเป็นผู้รู้อยู่ คนอื่นจะมารู้ยิ่งกว่าเราได้ยังไง ที่เขาโจมตีนั้นมันไม่ได้มีอะไรเป็นความจริงนี่นะ มีแต่เรื่องหลอกเรื่องลวงต้มตุ๋น แล้วก็โจมตี ๆ เรียกว่าเป็นมหาภัยทั้งนั้น ไม่มีคุณแทรกอยู่เลย ของเรานี้บอกเป็นคุณล้วน ๆ เมื่อได้ออกตรงไหนแล้วเรียกว่าบอกมือเลย คำพูดออกมาขึ้นเวทีได้แล้ว ผิดตรงไหนให้ถามมา คือเป็นของจริงล้วน ๆ ออกได้เต็มเหนี่ยว ๆ ของเราเป็นอย่างนั้น ใอันนี้มันมายังไงเราไม่อยากจะเล่นด้วย คือมันเข้ากันไม่ได้นะ แต่เมื่อคิดถึงคนจำนวนมากแล้วที่ไม่ค่อยเข้าอกเข้าใจกันจะพลอยติด

ร่างแหพวกนี้ไป เราก็เลย เอ้า ถ้าอย่างนั้นจะตอบให้ จึงได้ตอบ ระยะนี้ยังไม่ออกนะ แต่ทางเทพดูจะกระจายไปแล้ว

ที่วีรนี้สำคัญมากเพราะหลวงตาได้ดูแล้ว ชัดเจนมากทีเดียว อันนี้ร้อจ้งหะหลัง อยู่นะ ถ้าออกนี้แล้วก็จะเหมาะมาก สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรกับไอ้กองขะชะแหะว่างั้นเลย เราพูดจริง ๆ นี้ อันหนึ่งปลอมล้วน ๆ อันหนึ่งจริงล้วน ๆ มันต่างกัน นี้อองธนบัตรปลอมกองเท่าศาลานี้นะ แต่ธนบัตรจริงจะกองเท่าถึงน้ำก็ตามเอาวางปับ ใครจะโอดใส่กองถึงน้ำใช้ไหม นั่นจริง ๆ ล้วน อันนี้ปลอมเอามาเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ อันนี้ธรรมะที่ออกก็มีแต่ธรรมะจริงล้วน ๆ ไม่มีคำว่าหลอกว่าลวงต้มตุ๋น ออกตรงไหนบอกมือเลย เอ้า เข้ามา ถ้าเราพูดนี้ผิดตรงไหน เอ้า ค้านมา จะตอบทันที ๆ เลย ที่ออกไปแล้วนั้นชัดช่องตรงไหน เอ้า ค้านมา เราจะตามตอบตลอดเลย ต้องกล้าหาญต่องานของตนที่แสดงไปยังใจซิ อย่างนั้นนะ นี่ก็ได้ตอบอย่างนั้นแหละวันนั้น เขายังไม่ได้ออก คงไม่นานนะ

ผู้กำกับ ครับกำลังหาเวลาว่างที่จะออก

หลวงตา วันนี้จะไปภูวี่ กำลังให้เขาเข้าไปตลาด เอารถตู้ไป ๒ คัน เต็มเอี้ยดแหละ ถ้าเราไปที่ไรก็เอารถตู้ไป ๒ คัน อันนี้เป็นอาหารเสริมเฉย ๆ นะ อาหารที่เราทำให้เป็นพื้น ๆ ไปตามนั้น เป็นไปตามปลายเดือนทุกปลายเดือนเลย ตั้งแต่วันที่ ๒๖-๒๗ ไป ไปส่งที่หนึ่ง ๆ เดือนหนึ่งไปที่หนึ่ง ๆ ถ้าเราไปได้เมื่อไรก็เป็นอาหารเสริม วันนี้ไปก็ไปเป็นอาหารเสริม นี่กำลังให้เขาไปตลาด สาย ๆ เราถึงได้มาสั่ง สายก็ช่างหัวมันเถอะไปเมื่อไรกลับเมื่อไรก็ได้ไม่เห็นอยากอะไร

สงสารวัดถ้ำภูวี่นี่ เป็นวัดที่พระท่านตั้งใจปฏิบัติล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงส่งเสริมและอุดหนุนทุกอย่างเลย เช่นอย่างเรื่องอาหารปัจจัยเหล่านี้ เราบอกไม่ต้องเป็นกังวล บอกเลย ใครจะมาส่งเสียไม่ส่งเสียที่ไหน ไม่ต้องกังวล เราจัดมาให้พอเราบอกอย่างนี้ เราก็จัดอย่างนั้นจริง ๆ เพื่อไว้ตลอด ๆ จนกระทั่งท่านอุทัยบอกให้ตัดลง ลดลง เราไม่ตอบ แต่ไม่มีถ้อย ท่านว่ามันมาก ๆ ก็ช่างซิ เราคิดแล้วว่าที่หน้าวัดนั้นมีแต่คนจน ๆ แล้วเขาไปทำอาหารการบริโภคะอะไร เศษเหลือเขาจะได้ออกกินกัน เราคิดอย่างนั้นนะ มีครอบครัวเท่าไรเขาก็ต้องหวังอย่างนั้น เพราะพวกนี้เองที่จะไปทำอาหารถวายพระ มันเศษเหลืออะไร เขาก็ได้ออกกิน เราคิดอย่างนั้น

ท่านบอกมันมากไป ๆ ให้ลดลง ๆ เราก็ตกลง เราไม่ลด แล้วก็บางทีก็มีวัดทางโน้นทางนี้แห่งละ ๒ องค์ ๓ องค์ อยู่ในภูเขาท่านมาหา มาแล้วก็ส่งให้ท่านไป นี่เราก็บอกเสริมเลย เอ้า ให้ส่งให้ท่านไป ไม่ต้องกลัวหมดเราบอก ผมไม่อาจที่จะไปส่งชอกแทรกซิกแซ็กได้ มาส่งแต่จุดเดียวใหญ่ ๆ เราว่าอย่างนั้น องค์ไหนท่านมาแล้วให้

ท่านไปเลย ถ้าหากว่าหมด บอกไปเลยทันทีว่าอย่างนี้ละเรา เราเอาจริงนี่นะ อะไรจริงทุกอย่าง อันนี้อาหารก็เรียกว่าพอตลอด ไม่บกพร่องได้เลย ส่วนที่เราไปนี้อาหารเสริมเราจะไปในย่านกลางเดือนอย่างนี้ เป็นระยะ ๆ ถ้าว่างเมื่อไรเราก็ไป วันนี้จะไปละ สั่งให้เขาไปแล้ว ไปตลาด เขากลับมาเมื่อไรเราก็ไป แล้วเรามีอะไรอีกไหมละ

ดร.รัตนา ไม่มีแล้วเจ้าคะ มีแต่บอกว่า อธิบดก็บรองอธิบดเขาพอใจมาก เขาจะขยายผลทั่วประเทศเจ้าคะ

หลวงตา เดียวนี้เงินยังขาดอยู่ประมาณเท่าไร

ดร.รัตนา ๔ แสนเจ้าคะ

หลวงตา ให้ไปพิจารณากันเสียก่อนนะ ที่ถามนี้หากว่ามันจำเป็นจริง ๆ เราพอตะเกียกตะกายได้เราก็จะตะเกียกตะกายช่วย เราว่าอย่างนั้นนะ ถ้าหากพอเป็นไปแล้วให้หมุนกันไป เราก็จะหมุนทางอื่นดั่งที่เคยหมุนนี้แหละ เราหมุนไม่ถอยนะ โธ่ โรงพยาบาลไม่ทราบว่ากี่สิบตึก ฟังซิโรงพยาบาลตั้งร้อยกว่าโรง สร้างตึก ๆ ไม่ทราบว่ากี่สิบตึก โรงเรียนก็สิบหลัง มีแต่หลังใหญ่ ๆ ฟาดเป็นเรียกว่า ล้าน ๆ ขึ้นไปเลย อย่างน้อยตั้ง ๔ ล้านขึ้นไปแหละ ตึกนะ นอกนั้นขึ้นตลอด เรื่องอย่างต่ำสุดก็ ๔ ล้าน สร้างตึกแต่ละแห่ง ๆ เป็นอย่างนี้เรื่อยมา โรงร่ำโรงเรียนบางแห่งก็สองชั้น แล้วแต่เล็กแต่ใหญ่ขนาดไหนก็จ่ายให้ตามนั้น ๆ

ที่เราทำนี้เรียกว่าทำด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ เราจึงไม่คำนึงว่า โรงเรียนหลังนี้จะหมดเท่าไร ๆ เราไม่ได้ไปคำนึงคำนวณ บอกอันนี้ประมาณเท่านั้นแล้วเขาก็บอกตามรายการ เอ้า สร้างไปแต่ให้ดี บังคับด้วย ต้องให้ดี ไม่ดีไม่ได้นะ อย่างนี้เรื่อยมา ไม่ว่าหลังไหนทั้งนั้น ถ้าลงเราทำได้แล้วเรียกว่าไม่มีสิ่งที่จะติเตียนเลย เอาให้เต็มเหนี่ยว ๆ นี้ละที่เสียใจก็คือ ลาดยาวนี่นะ ตึกนั้น โห สะดุ้งเลยเรา เพราะเราไม่เคย เนื่องจากมอบให้ลูกศิษย์ เขาเอาช่างมาในกรุงเทพฯ ช่างก็มีแต่ช่างเก่ง ๆ แต่มันไปบกพร่องตรงพื้นที่ละชิ ที่ตอกเข็ม พื้นที่ไม่ดีตอกเข็มมันเลยไม่ได้ขนาดหรือไม่ได้อะไรก็แล้วแต่ มันเลยทรุดตรงนั้น ตึกเลยร้าว ต้องขนน้กโทษออกหมด

เราบอกให้รื้อถอนทันที เราจะจ่ายค่ารื้อถอนให้หมด แล้วเราจะให้ใหม่ ทางโน้นยังไม่ชอนะ เราจะให้ใหม่ ถามว่าจะเอาเท่าไรก็ขึ้น เขาก็เลยขอ ๓ ชั้น เอ้า ให้ ต่อมาก็มาขออีกหลัง ๓ ชั้นอีก ให้อีกอย่างนั้นแหละ แล้วการรื้อถอนหลังที่ ๒ นี้ เป็นเรื่องของการเอง เพราะเราไม่ไปเกี่ยวข้อง เขามาขอเรา แล้วถ้ามันมีขีดข้องแล้วเขาแก้ไขได้ เราจะเป็นผู้สร้างให้เท่านั้น ครั้นสุดท้ายของงบประมาณก็ไม่ได้ ที่นี้กว่าจะไต้งบประมาณมานี้เป็นปี งานของเรากำลังติดต่อกันอยู่นี้มันรอกันไม่ได้ ตกลงค่ารื้อถอนก็ให้อีก เอ้าให้แล้วสร้างขึ้นพร้อมกันเลย อย่างนั้นแหละ

ดร.รัตนา เวลาเขาตอกเสาเข็ม เขาต้องมีวิศวะ ท่านทราบดีนี่คะ เขาต้องมีคนมา
เช็คได้ ผู้ว่าฯเป็นวิศวะ

ผู้ว่าฯ จะให้ไปอยู่ในคุก เขาจะให้ไปคุมคุก ครับ

หลวงตา พวกนี้มันก็มีแต่คนซื้อคุก หลวงตาก็จะตายแล้ว ช่วยหน่อยนะ โอ้ มันยัง
ไวกัน อันนี้อย่างน้อยก็ต้อง ๓๐ ล้าน แค่ว่า ๗ ไร่เฉย ๆ คือเราจะเอาความพอดิบพอ
ดีจากสายตาของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างจากเหตุผลที่ทางโน้นทางนี้มาบวกกันแล้วลงจุดไหน
ลงจุดนั้น ๆ หมดมากหมดน้อยเราไม่สนใจ เพราะเราคิดแล้ว พวกนี้เป็นพวกที่จน
ตรอกจนมุมมากที่สุด เมื่อเขามีที่อาศัยพอจะได้ เขาจะต้องฟังเราเต็มที่ เราก็คิดไว้แล้ว
อันนี้ละ เวลาเขาขอมาก็ต้องได้แบ่งรับแบ่งสู้กันไปเรื่อย เราคิดว่าอย่างนั้น เพราะพวกนี้
จนตรอกจนมุมมากที่สุด นี่เราก็คิดให้เงิน มูลนิธิ ๑ ล้านไว้แล้วตั้งแต่ปีที่สร้างหลังนั้น
ได้ ๖ ปีฟัง สร้างหลังนี้ ๖ ปี แล้วก็ ๖ ล้านละ นี่ละที่ฟังไปแล้วรื้อทำใหม่ นั่นละเราให้
มูลนิธิ ๑ ล้านไว้

ต่อไปนี่ก็จะสร้าง ๒ หลังนี้ขึ้น แล้วที่จำเป็นอะไร ๆ เขาอาจจะขออะไร ๆ เราก็ค
จะพิจารณาตามนั้น ๆ แล้วก็ให้ตามนั้น เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทำไรก็รู้กันละ หมด
เท่านั้น เราเอาอย่างนี้เป็นประมาณนะ แม้แต่โรงพยาบาลก็เป็นอย่างนั้นนี่ละ โรงไหนที่
สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผ่านไปเลยนี้ไม่เห็นมี ตรงนั้นขาดตรงนี้ไม่เหมาะ เอาจนແหลก
เลยอย่างนั้นเถอะนะ ช่วยตลอดมาอย่างนั้นละ ไม่ว่าที่ไหน เพราะเราให้ด้วยความ
เป็นธรรม ไม่มีข้อที่ว่าจะมาเอาไรดเอาเปรียบกันได้ เราควบคุมเราดูแลทุกอย่างเลย เหตุ
ผลพร้อมแล้ว ๆ ตูมเลย ๆ นี่ละพวกตึกตามโรงพยาบาลอะไรต่าง ๆ จึงได้เครื่องเสริม
กันไปเรื่อย ๆ

เราทำด้วยความเมตตา นี่ เราไม่ได้ทำด้วยยีนอันนั้นแล้วยีนอันนี้มาให้เราอย่างนี้
ไม่เอา เอาแบบที่ว่าเป็นธรรมล้วน ๆ ให้ด้วยความเมตตา แล้วมีอะไรอีกไหมละวันนี้ มี
อะไร ๆ

ผู้กำกับ ไอ้ ที วี ครับ

หลวงตา สถานีโทรทัศน์ ไอ้ ที วี จะออกอากาศ วิดีโอ ที่คุณทองก้อนถามปัญหา
หลวงตา ในวันพุธที่ ๔ กันยายน เวลา ๑๔.๓๐ นาที ถึง ๑๕.๐๐ นาฬิกา ส่วน ทีวี ช่อง ๑๑
กำลังพิจารณาวันที่เหมาะสม กรุณาทราบตามนี้ละ

หนูขออนุญาตไปโคราช สามปีป่วยอาการหนักคะ

จะทำยังไงเรื่องเป็นเรื่องตาย อยู่ที่ไหนมันก็มี จะว่ายยังไง เพราะฉะนั้นท่านถึง
สอนไม่ให้ประมาทละชิ ความตายอยู่ที่ไหนมันก็มี มีได้ทั่วไป คนตายสัตว์ตายได้ทั่วไป
ให้พากันอย่าประมาทนะ ความไม่ประมาทนี่ ระวังทั้งความเคลื่อนไหวของเราไปไหนมา

ไหนก็ปลอดภัย ถ้าไม่ประมาทในการสร้างชีวิตเพื่อเป็นหลักใจ เป็นกำลังใจ นี่ก็ดีอันหนึ่งเป็นช่อง ๆ ให้พากันพิจารณานะ

คือจิตใจของโลก พุตร้อยเปอร์เซ็นต์ตามอรรถตามธรรมเลยว่า หน้าที่ยึดที่เกาะไม่ได้ มีแต่สิ่งเหล่านี้เป็นที่ยึดที่เกาะแบบลม ๆ แล้ง ๆ ส่วนที่จะยึดจะเกาะให้เป็นที่อบอุ่นตายใจจริง ๆ แล้วเราไม่อยากจะพูดว่าไม่ค่อยมี ถ้าว่าไม่มีแล้ว แหมถนัดดีนะ คือมันมีก็นิด พอจะว่าไม่ค่อยมีอย่างนี้ไม่ได้นะ ถ้าว่าไม่มีเสียเลยพอดี ให้มันตื่นตัวบ้างนะ คนเรา เข้าใจใหม่ ถ้าว่าไม่มีแล้วทำยังไงจะให้มันขึ้นมา อย่างน้อยก็ค่อยมีขึ้น โห หลักใจเป็นสำคัญนะพี่น้องทั้งหลาย ที่ออกมาเป็นหยดน้ำบนใบบัวนี่ถอดออกมาจากหัวใจทั้งนั้นนี่นะ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สงสัยที่นำไปปฏิบัติอย่างนั้น เราไม่สงสัย เราอ่านดูแล้วเราหาที่ต้องดีไม่ได้เลย นั่นฟังซิ เจ้าของดำเนินไปยังไง ผู้มาเขียนก็เขียนตามเรื่องราว แล้วก็หาที่ค้ำไม่ได้ด้วย

ผลปรากฏขึ้นมาเป็นลำดับ ตามเหตุในแง่หนักเบาของตัวเองที่บำเพ็ญมา ๆ จนกระทั่งหายสงสัยทุกอย่างก็ออกจากเหตุที่ขัดกันเสียจน เรียกว่าเป็นก็เป็น ตายก็ตาย ถึงขั้นเป็นอย่างนั้นมีมากทีเดียว คือจะเอาจะสู้ เรียกว่าถอยไม่มี ฟัดกัน ผลก็ได้ขึ้นมาเป็นชัยชนะ ๆ เราทำเต็มเหนี่ยวกลับมาแพ้นี้ เราไม่ปรากฏนะ มีแต่ชนะไปเรื่อย ๆ นี่ละเหตุดำเนินยังไง ผลจะตอบรับ ๆ มา อย่างหนังสือหยดน้ำบนใบบัวนี่ ตั้งแต่เริ่มแรกเรามาเราก็ดำเนินมาอย่างนั้นจริง ๆ จนกระทั่งถึงจุดหมายปลายทาง ทั้งเหตุทั้งผลบวกกันแล้วจบกัน อันนี้มันก็เห็นประจักษ์ที่ใจ

เพราะฉะนั้นหนังสือนี้เราจึงหาทางสงสัยไม่ได้ ถ้านานี้ไปปฏิบัติแล้ว ไม่ว่าเด็ก ผู้ใหญ่ ใคร ๆ ก็จะมีหลักมีเกณฑ์ขึ้นตามขั้นตามภูมิของตัวเอง ยิ่งพระด้วยแล้วยิ่งหนักแน่นนะ ถ้าเป็นพระด้วยแล้วก็ยิ่งจะได้หลักเกณฑ์ขึ้นที่หัวใจ ๆ ไม่หวั่นอะไร เราพูดจริง ๆ สำหรับเราเองเราหมดแล้วเรื่องหวั่น ไม่มีอะไรแล้วในโลกนี้ เพราะฉะนั้นการพูดการจาทุกอย่างเราจึงแสดงออกตามอรรถตามธรรม ไอ้เรื่องกิเลสตัวใดที่จะแฝงเข้ามาให้เกิดความโมโหโทโส ตามกิริยาที่ชิงชังตึงตังนั้น อันนั้นเป็นพลังของธรรม กิเลสที่จะมาแฝงในนั้นไม่มี เพราะฉะนั้นการพูดการจาทุกอย่างออกมาจากความจริงล้วน ๆ ถ้าความจริงมีแง่หนักเบาเพียงไร การแสดงออกจะหนักมาก ๆ พลังของธรรมหนักมาก เหตุผลกลไกอะไรที่จะตอบรับกัน มีน้ำหนักขนาดไหน ทางนี้จะออกรับกันปึง ๆ

เหมือนคนขี่ไกรธเข้าใจใหม่ละ เหมือนจะกัดจะฉีก แต่ความจริงตัวไกรธแม่เม็ดหินเม็ดทรายมันก็ไม่มี มีแต่พลังของธรรมล้วน ๆ เพราะฉะนั้นตะกั่วถึงได้พูดว่า ชัดกันเสียจนเหมือนจะกัดจะฉีกจนไม่มีอะไรเป็นผุผองเหลืออยู่เลยแหละ ยังมายิ้มได้สบาย พอพูดจบลงมียิ้มชนิดหนึ่ง โอ้ ยังยิ้มอยู่เธอ เราว่า นี่ละตอบทางที่วิวันนั้นนะ ใส่เปรี้ยว

ๆ พอจบลงแล้ว มียี่มิดหนึ่ง เหนอ ยังยี่มอยู่เหรอ คือโลกเขาจะยี่มไม่ได้ว่าจั้นเถอะนะ อันนี้มันไม่มี พอพูดจบแล้วหายเลย ในขณะที่ขึ้นเวทีก็ฟัดกันเปรี้ยง ๆ เสร็จแล้วก็เหมือนนักมวย พอจบแล้วถอดกันใช้ใหม่ละ สนิทกัน เขาถือกันอย่างนั้น อันนี้พอจบแล้วหายไปเลย เราจึงได้แน่ใจ นี่ผลแห่งการปฏิบัติของเราที่ได้ขึ้นมามากน้อย ตั้งแต่ต้นเหตุมา ถึงขนาดที่เอ้า ตายก็ตายเลย นี่มันไม่รู้กี่ครั้งก็หนฟัดกันอยู่ในป่าในเขา

ผลเป็นที่พอใจเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่งถึงว่าพอใจ ไม่มีอะไรแล้วในโลกทั้งสามนี้ที่จะมาข้องหัวใจเราไม่มี มีแต่การแสดงด้วยความเมตตาต่อโลกเท่านั้น ขอให้ได้ตะเกียกตะกายถึงอรรถถึงธรรม ไม่มากไม่น้อย เหมือนเรามีเงินในกระเป๋าของเรา ผู้มีมากก็ได้อาศัยมาก ผู้มีน้อยเท่าไรก็ได้อาศัยเท่านั้น ผู้ไม่มีเลยจนตรอก คุณงามความดีอะไรควรจะมีติดเนื้อติดตัวเรา เหมือนคนทุกข์ก็ขอให้เงินติดในกระเป๋าบ้างเข้าใจใหม่ละ มันยังพอที่จะอาศัย ถ้าไม่มีอะไรเลยจมจริง ๆ เอาแค่นี้ละวันนี้ ต่อไปนี้ก็จะให้ศีลให้พร สายแล้ว

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com